

[Udenrigsministeren.]

indgå på at forhandle, men hver gang for-gæves, ja, senest har Pekingregeringen end ikke villet svare på det i henhold til resolutionen af 1. februar nedsatte 3 mands udvalgs henvendelser.

Det ærede medlem ville endvidere påstå, at formålet med aktionen i Korea skulle være at tilfredsstille amerikanske imperialisters trang til at hævde et koloniale herredømme. Ja, det er næsten utroligt, at det ærede medlem kan få sig selv til at sige de ting, han siger fra denne talerstol.

Korea er ikke og har aldrig været en amerikansk koloni. De amerikanske tropper, der midlertidigt — efter fredsslutningen — befandt sig i Korea, var forlængst blevet trukket tilbage, inden Koreakrigen begyndte. Formålet med De Forenede Nationers aktion i Korea fremgår klart af plenarforsamlingens resolutioner af 7. oktober 1950 og 1. februar 1951, hvor det siges, at der i Korea skal skabes een stat med en af frie valg udgået uafhængig og demokratisk regering. Alt andet er påstand, som ikke kan bevises, og det ærede medlem ved det godt, og jeg tror, det ærede medlem vil få meget vanskeligt ved at forklare, at han tjener den fred, som det ærede medlems parti mener at have patent på, ved i dette høje ting og overfor den danske befolkning at give en så bagvendt fremstilling af begivenhederne i forbindelse med Koreakonflikten.

Det ærede medlem ville hævde, at Amerikas Forenede Stater skulle have gjort sig skyldig i aggression mod Kina ved — som det ærede medlem udtrykte sig — at besætte Formosa. Hertil er at sige, at dels kunne en aktion mod Formosa ikke være en aggression mod Pekingregeringen, når det ikke er denne regering, der er herre på øen, men dels — og det er naturligvis endnu mere betydningsfuldt — har De Forenede Stater jo slet ikke besat Formosa, men kun ladet sine flådestyrker forhindre fjendtligheder mellem styrkerne på Formosa og styrkerne på fastlandet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen citerede nogle beretninger om grusomheder, der skal være begået i Korea, og sagde, at det er min krig. Jeg er ikke i besiddelse af yderligere oplysninger om de tilfælde, det ærede medlem nævnte, eller om ansvaret derfor, men jeg er desværre overbevist om, at der kunne nævnes mange flere eksempler på sørgelige begivenheder af denne art, der er foregået under kamphandlingerne i Korea eller i forbindelse dermed. Men det ærede medlem synes at gå ud fra, at disse hand-

linger kun foretages af den ene part. Den samme ensidighed, den samme fanatisme, den samme ligegyldighed overfor kendsgerninger!

Hvad angår visse excesser, der skal være begået af sydkoreanske tropper eller myndigheder, er det ærede medlem hr. Aksel Larsen sikkert bekendt med, at der i sådanne tilfælde er fremkommet meget stærke reaktioner og protester i de demokratiske lande.

At grusomheder forekommer, og at civilbefolkningen i hele Korea til stadighed lider hårdt under krigens virkninger, er givet, og enhver, der ønsker, at grusomhederne og ødelæggelserne skal ophøre, må virke for, at De Forenede Nationers ofte udtalte og ærligt mente opfordring til at bringe fjendtlighederne til afslutning nu endelig imødekommes.

De, der nægter at gå ind på forhandlinger om våbenstilstand, de, der ikke vil standse krigen i Korea, får et medansvar for de grusomheder, en sådan krig fører med sig.

I en bemærkning, der, såvidt jeg forstod, havde et videre sigte end Koreasagens behandling, omtaltes De Forenede Nationer som en institution, der altid rettede sig efter, hvad De Forenede Stater dikterede. Både som udenrigsminister og som tidligere medlem af den danske delegation til plenarforsamlingen kan jeg sige, at denne fremstilling ikke har noget med kendsgerningerne at gøre. De beslutninger, der tages af FN, er resultatet af en fri drøftelse af de foreliggende spørgsmål, og talrige eksempler viser, at afstemningslinierne ikke ligger så klart, som det ærede medlem synes at formode.

Ikke mindst i Koreasagen er det ganske åbenlyst, at talrige lande, hvis indstilling i mange henseender afviger fra hinanden, har gjort deres indflydelse gældende ved resolutionernes affattelse. For Danmarks vedkommende vil jeg understrege, at selvom vi fra første færd har meldt os blandt modstanderne af aggressionen, har vi til enhver tid anlagt vore selvstændige synspunkter, når det gjaldt om at tage stilling til de forslag, der blev forelagt under den følgende udviklings forskellige faser. Her er arbejdet for mægling og forståelse — det kan også være svar til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), der ikke synes at have forstået eller opfattet den holdning, som Danmark her har indtaget. Men jeg må gå videre.

Lad mig tage et par andre af det ærede medlems urimelige udtalelser. Det ærede medlem sagde, at jeg afviser tanken om et 5 magts møde med den motivering, at Kina